

Hvor der i Henhold til Loven af 10. April 1922 § 9, 2. Stk., og § 21, sidste Stk., er sket *Fradrags* i Arveafgiftsbeløbet, *beregnes Afgiften* efter nærværende Lov i Forhold til Afgiftsbeløbet uden Fradraget; for saa vidt Fradragsbeløbet er større end den efter Loven af 10. April 1922 beregnede Afgift, kan det overskydende fradrages i Afgiften efter nærværende Lov. — *Fritagelse for Afgift* efter Loven af 10. April 1922 medfører ogsaa Fritagelse for Afgift efter nærværende Lov. — Naar der er tilstaaet *Nedsættelse af Arveafgift* i Henhold til § 3, 4. Stk., 2. Pkt., i Loven af 10. April 1922, svares Afgiften efter nærværende Lov med 50 pCt. af det nedsatte Arveafgiftsbeløb.

Hvor Arveafgift i Henhold til § 11 i Loven af 10. April 1922 *berigtiges i Afdrag*, kan Finansministeren, naar Omstændighederne taler derfor, tillade, at Afgiften efter nærværende Lov erlægges i Afdrag paa en i hvert enkelt Tilfælde nærmere fastsat Maade.

Med Hensyn til Lovforslagets Behandling paa Rigsdagen og Partiernes Stilling dertil henvises i det hele til Fremstillingen under Omtalen af Loven om Tillæg til Indkomstskatten for 1933—34 (se Nr. 16). Her skal blot tilføjes et Par Oplysninger vedrørende Enkeltheder.

I sin Fremsættelsestale gjorde Finansministeren opmærksom paa, at de ved Arveafgiftens Forhøjelse indvundne Beløb ikke skal opføres paa Kapitalbudgettet, men paa Driftsbudgettet, idet — som Ministeren senere udtalte i Landstinget — »her er Tale om en ekstraordinær Foranstaltning i en ekstraordinær Tid, og denne Foranstaltning har til Formaal at tilvejebringe Midler til Dækning paa Driftsbudgettet.«

Efter Forslag af Folketingsudvalgets *Flertal* (Socialdemokrater, Venstre og Radikale) foretog Folketinget den Aendring, hvorom det *konervative Mindretal* havde rettet Hensigt: at Arveafgiftsforhøjelsens Ikrafttræden blev udskudt fra 1. til 9. Maj, saa at Forhøjelsen ikke fik tilbagevirkende Kraft. Det nævnte Mindretal oplyste i Betænkningen, at det i Udvalget havde stillet Spørgsmaal om, hvorfor Arveafgiftsloven skal gælde i en Aarrække, medens Skattekompleksets andre Dele kun skal gælde til 30. Juni 1934, men at det ikke havde kunnet faa Svar herpaa*).

*) Ved 1. Behandling i Folketinget udtalte den socialdemokratiske Ordfører (*Fisker*) herom: »Det vilde formentlig føles som noget af en Uret om en meget kraftig Forhøjelse af denne Skat til det offentlige alene skulde ramme Arvingerne i et enkelt Aar.«